C/2024/1810

2024.2.29.

# A (EU) 2019/33 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 17. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett, egy borágazati elnevezéshez tartozó termékleírás standard módosításának jóváhagyásáról szóló értesítés közzététele

(C/2024/1810)

Ez az értesítés a (EU) 2019/33 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 17. cikke (5) bekezdésének megfelelően kerül közzétételre ([1]).

ÉRTESÍTÉS STANDARD MÓDOSÍTÁS JÓVÁHAGYÁSÁRÓL

**„Grignan-les-Adhémar”**

**PDO-FR-A0929-AM03**

**Az értesítés időpontja: 2023.12.7.**

## A JÓVÁHAGYOTT MÓDOSÍTÁS LEÍRÁSA ÉS INDOKOLÁSA

1. **Földrajzi terület és a földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület**

A „Grignan-Lès-Adhémar” eredetmegjelölés termékleírásának I. fejezetében a „Különböző műveletek elvégzésére kijelölt területek és övezetek” című IV. szakasz „Földrajzi terület” című 1. pontja és „A földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület” című 3. pontja kiegészült a 2023. évi hivatalos földrajzi kódexre (Code officiel géographique) való hivatkozással.

Ennek a szövegezésbeli módosításnak köszönhetően a földrajzi terület megfeleltethető az INSEE által kiadott hivatalos földrajzi kódex 2023-ban hatályos változatának, valamint jogilag biztosítható a földrajzi terület körülhatárolása.

Az egységes dokumentum „Földrajzi terület” és „További feltételek – közvetlenül szomszédos terület” című pontja kiegészül ezzel a hivatkozással.

2. **Parcellákra osztott körülhatárolt terület**

A „Grignan-Lès-Adhémar” eredetmegjelölés termékleírásának I. fejezetében a „Különböző műveletek elvégzésére kijelölt területek és övezetek” című IV. szakaszának „Parcellákra osztott körülhatárolt terület” című 2. pontja módosítás nélkül kiegészült, hogy helyesbítsék a termelés földrajzi területén belül található, parcellákra osztott körülhatárolt terület illetékes nemzeti hatóság általi jóváhagyásának dátumát. A parcellákra történő felosztás azoknak a parcelláknak a termelés földrajzi területén belüli azonosítására szolgál, amelyek alkalmasak a szóban forgó oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel ellátott bor termelésére. A földrajzi terület nem változik.

Ez a módosítás nem érinti az egységes dokumentumot.

3. **Átmeneti intézkedések**

A termékleírás I. fejezetének „Átmeneti intézkedések” című XI. szakasza kiegészült egy átmeneti intézkedéssel a parcellákra történő felosztás felülvizsgálatát követően annak érdekében, hogy azok a gazdasági szereplők, akiknek a parcellái a felülvizsgálat időpontja előtt kerültek telepítésre és nem tartoznak a körülhatárolt területhez – amennyiben megfelelnek a termékleírás egyéb rendelkezéseinek – legkésőbb a 2053. évi szüretig élvezhessék az oltalomból származó előnyöket.

Ez a módosítás nem érinti az egységes dokumentumot.

4. **Hivatkozás az ellenőrző szervre**

Módosult termékleírás III. fejezetének „Hivatkozás az ellenőrző szervre” című II. szakasza annak pontosítása érdekében, hogy a termékleírás betartásának ellenőrzése az INAO felügyelete alatt, jóváhagyott ellenőrzési terv alapján történik.

Ez a pontosítás nem érinti az egységes dokumentumot.

([1]) HL L 9., 2019.1.11., 2. o.

EGYSÉGES DOKUMENTUM

1. **Elnevezés(ek)**

Grignan-les-Adhémar

2. **A földrajzi árujelző típusa:**

OEM – oltalom alatt álló eredetmegjelölés

3. **A szőlőből készült termékek kategóriái**

1. Bor

4. **A bor(ok) leírása**

1. Analitikai leírás

TÖMÖR SZÖVEGES LEÍRÁS

A „Grignan-les-Adhémar” eredetmegjelöléssel ellátott borok csendes borok, amelyek vörösbor, rozé vagy fehérbor változatban léteznek. A térfogatszázalékban kifejezett minimális természetes alkoholtartalom a vörösborok esetében 12 %, a fehér- és rozé borok esetében pedig 11,5 %.

Az erjesztés után a borok erjeszthetőcukor-tartalma (glükóz- és fruktóztartalma):

– a fehér- és rozé borok esetében: legfeljebb 4 g/l

– a legfeljebb 14 térfogatszázalék természetes alkoholtartalmú vörösborok esetében: legfeljebb 3 g/l

– a 14 térfogatszázaléknál magasabb természetes alkoholtartalmú vörösborok esetében: legfeljebb 4 g/l

A kiszerelési műveletszakaszban a borok illósavtartalma legfeljebb:

– 18,37 milliekvivalens/liter a vörösborok esetében; – 14,28 milliekvivalens/liter a fehér- és rozé borok esetében.

– A kiszerelési műveletszakaszban a vörösboroknál:

az összespolifenol-index (optikai sűrűség: 280 nm) legalább 40;

a módosított színintenzitás (optikai sűrűség: 420 nm + 520 nm + 620 nm) legalább 5;

a maximális almasavtartalom 0,4 gramm/liter.

A borok térfogatszázalékban kifejezett összes alkoholtartalma az alkoholtartalom-növelést követően nem haladja meg a 13 %-ot.

Az egyéb analitikai kritériumok megfelelnek az uniós jogszabályokban meghatározott értékeknek.

| Általános analitikai jellemzők | |
|---|---|
| Maximális összes alkoholtartalom (térfogatszázalék) | |
| Minimális tényleges alkoholtartalom (térfogatszázalék) | |
| Minimális összes savtartalom | |
| Maximális illósavtartalom (milliekvivalens/liter) | |
| Maximális összes kén-dioxid-tartalom (mg/l) | |

2. Az érzékszervi jellemzők leírása

TÖMÖR SZÖVEGES LEÍRÁS

Érzékszervi jellemzőiket tekintve az összes termék a Rhône-völgyi borok nagy családjához köthető, mivel a talajok és a szőlőfajták hasonlóságot mutatnak.

A vörösborok azonban kitűnnek a sorból, különösen a grenache N szőlőfajta jelenlétének köszönhetően, amelyet itt az érési határán ültetnek, és amely finomságot, elegáns gyümölcsösséget és lekerekítettséget kölcsönöz a boroknak. A házasítást a syrah N szőlőfajta egészíti ki, hogy biztosítsa a tanninszerkezetet, a színintenzitást, valamint a növényi és virágos aromák finomságát. Ezek a vörösborok fiatalon is fogyaszthatók és hosszú ideig eltarthatók, ami annak köszönhető, hogy ennek a Rhône-völgyi borvidék déli részén előállított ellenőrzött eredetmegjelölésnek az összetételében magas a syrah N szőlőfajta aránya.

A préseléssel vagy duplapasztással (saignée) előállított rozék gyümölcsösek és elegánsak, színük halvány rózsaszíntől világos vörösig terjed. Az ízükben friss és simulékony rozékban a piros gyümölcsös aromák dominálnak.

A fehérborok egyrészt déli szőlőfajták, mint a bourboulenc B, a grenache B és a clairette B, másrészt északibb szőlőfajták, mint a marsanne B, a roussanne B vagy a viognier B házasításával készülnek. Ez a szőlőfajta-választék sokféle kombinációs lehetőséget kínál, és olyan száraz fehérborokat eredményez, amelyekben igen összetett (virágos, gyümölcsös, ásványos stb.) aromák alakulnak ki, az ízleléskor érezhető savasságot pedig mindig ellensúlyozza a kerekségük.

| Általános analitikai jellemzők | |
|---|---|
| Maximális összes alkoholtartalom (térfogatszázalék) | |
| Minimális tényleges alkoholtartalom (térfogatszázalék) | |
| Minimális összes savtartalom | |
| Maximális illósavtartalom (milliekvivalens/liter) | |
| Maximális összes kén-dioxid-tartalom (mg/l) | |

## 5. **Borkészítési eljárások**

### 5.1. *Konkrét borászati eljárások*

1. Művelési gyakorlat

Ültetési sűrűség

– A szőlőültetvényeken a minimális ültetési sűrűség hektáronként 4 000 tőke. A szőlőültetvényeken a sorok közötti távolság nem haladhatja meg a 2,50 métert.

Az egy soron belül található szőlőtőkék közötti távolság nem lehet kevesebb 1 méternél és nem haladhatja meg az 1,50 métert.

A metszésre vonatkozó szabályok

Általános rendelkezések:

– A szőlőt rövidcsapos metszéssel művelik (bakműveléssel vagy Royat-kordonműveléssel), tőkénként legfeljebb 12 rügy meghagyásával.

– A Royat-kordonművelés kialakításának időszaka 2 évig tarthat, a Guyot-metszés megengedett.

– A 2022. augusztus 1-je után telepített parcellákon a kordon magassága nem haladhatja meg a 70 cm-t.

Egyedi rendelkezések:

– A viognier B és syrah N szőlőfajták esetében az egyszerű Guyot-metszés is megengedett, a félszálvesszőn legfeljebb 10 rügy és egy legfeljebb 2 rügyes csap meghagyásával.

A támrendszerre vonatkozó szabályok

A marsanne B, marselan N, roussanne B, syrah N és viognier B szőlőfajták esetében kötelező a támrendszer kialakítása, azaz legalább egy szálvessző-lekötő huzal és egy sor szálvessző-tartó huzal elhelyezése („magasított támrendszer”).

Az öntözés engedélyezhető.

2. Konkrét borászati eljárás

– A kivonáson alapuló alkoholtartalom-növelési technikák alkalmazása a vörösborok esetében 10 %-os koncentrációs mértékig engedélyezett.

– A rozék készítéséhez a borászok borászati célú aktív szenet használhatnak, akár önmagában, akár különféle készítményekbe keverve, kizárólag a frissen préselt mustra és az abból az érintett borásznál az adott szüret után készített bor teljes mennyiségének legfeljebb 20 %-a erejéig;

A fenti rendelkezéseken kívül a boroknak az alkalmazott borászati eljárások tekintetében meg kell felelniük az uniós szinten, valamint a mezőgazdaságról és a tengeri halászatról szóló törvénykönyvben meghatározott kötelezettségeknek.

5.2. *Maximális hozamok*

hektáronként 58 hektoliter

6. **Körülhatárolt földrajzi terület**

A szőlő szüretelésére, a borok erjesztésére és készítésére Drôme megye következő településeinek területén kerül sor (a 2023. évi hivatalos földrajzi kódex alapján):

Allan, La Baume-de-Transit, Chamaret, Chantemerle-lès-Grignan, Châteauneuf-du-Rhône, Clansayes, Colonzelle, Donzère, La Garde-Adhémar, Les Granges-Gontardes, Grignan, Malataverne, Montségur-sur-Lauzon, Réauville, Roche-Saint-Secret-Béconne, Roussas, Saint-Paul-Trois-Châteaux, Saint-Restitut, Salles-sous-Bois, Solérieux, Valaurie.

7. **Borszőlőfajta (borszőlőfajták)**

Bourboulenc B – Doucillon blanc

Carignan N

Cinsaut N – Cinsault

Clairette B

Grenache N

Grenache blanc B

Marsanne B

Marselan N

Mourvèdre N – Monastrell

Roussanne B

Syrah N – Shiraz

Viognier B

8. **A kapcsolat(ok) leírása**

8.1. *A kapcsolat szempontjából releváns természeti és emberi tényezők*

A kapcsolathoz hozzájáruló természeti tényezők leírása

A „Grignan-les-Adhémar” eredetmegjelölés földrajzi területe a Drôme Provençale szívében található, amely egy átmeneti területet jelöl a mai Dauphiné, valamint a Comtat, a Francia-középhegység és az Elő-Alpok találkozásánál. A terület a Rhône bal partján, Montélimartól délre és Bollène-től északra, Drôme megyében található, és 21 település területét foglalja magában a nyugaton a Rhône, keleten pedig az Enclave des Papes között elterülő területen. Domborzatában síkságok és mérsékelt magasságú, átlagosan 200 m magas dombos területek váltakoznak.

Az egész földrajzi terület alaprétegét főként középső miocén képződmények alkotják. Keleten (Grignan és Colonzelle településen) márgás homok és grignani molassznak nevezett molassz-rétegeket tartalmazó márga található. Középen ezeket a helvéciai lerakódásokat valréasi sárgás homok és homokkő (Saffres) követi. Ezek változó mélységű, könnyű, homokos talajokat adnak, amelyek kevés ásványi anyagot tartalmaznak.

Délen La Baume-de-Transit települést az Aygues folyó által lerakott, agyagos-meszes és köves talajokkal rendelkező würmi teraszok teszik különlegessé, míg nyugaton a Rhône folyó folyami teraszai találhatók.

Északon régebbi folyami teraszok támaszkodnak a Rhône-völgyet lezáró mészkődomboknak, amelyeket részben a dombok lejtőiről származó mészkőtörmelék borít. Ezeken a silány és sovány talajú területeken cserjések voltak (Bois des Mattes). Azokat viszonylag újonnan, az 1960–1970-es években hódították meg szőlőtermesztési célra.

E terület általános éghajlata határt jelöl. A régió északi része felé haladva többnyire mérsékelt mediterrán jellegű éghajlat uralkodik, amely egybeesik az olajbogyó-termesztés és a grenache N szőlőfajta északi határával.

A csapadékeloszlás egyenlőtlen, az éves átlag 700 és 1 000 milliméter között mozog.

A hőmérséklet enyhe, az éves átlag 13 °C körül mozog, a napsütéses órák száma pedig magas, évi körülbelül 2 500 óra. A gyakori szél (különösen a misztrál) még szárazabbá teszi a gyakran szőlőtermesztésre használt domboldalakat.

A Rhône-völgyet elzáró dombok miatt az éghajlatot kontinentális hatások is érik, ami keményebb teleket eredményez.

Az, hogy a szőlővidék éghajlati határon helyezkedik el, a magassági és domborzati viszonyoktól függően egymástól élesen eltérő helyi viszonyokat eredményez.

A kapcsolathoz hozzájáruló emberi tényezők leírása

A számos római kori emlék közül, amelyek a szőlő és a bor jelenlétéről tanúskodnak ezen a vidéken, a terület szívében, Donzère településen 1983-ban felfedezett hatalmas szőlőgazdaság tagadhatatlanul a helyi szőlőtermesztés tekintélyes történelmének egyik legfontosabb eleme.

A szőlővidék az ókori kezdetek óta folyamatosan virágzik. Teljes területe 1850-ben elérte a 2 500 hektárt. Azonban más francia szőlővidékekhez hasonlóan itt is teljes erővel pusztított az 1885-ös filoxéravész. A szőlőtermesztés viszonylagos visszaesése ellenére a régió szőlészeti-borászati hagyományaihoz hű dinamikus borászok egy csoportja a minőségi szőlőtermesztés felé fordult.

1962-ben arra irányuló kérelmet nyújtottak be az Institut national de l'origine et de la qualité-hoz, hogy a „Coteaux du Tricastin" eredetmegjelölés alatt, körülhatárolt termőhelyről származó, magas minőségű borként ismerjék el a régió borait.

Ezt a kérelmet az 1964. március 13-i rendelettel fogadták el hivatalosan, amely meghatározta a borok termelési feltételeit.

Tíz évvel később a termelők a szőlőtermesztési körülményeknek megfelelően finomították szőlőfajtáikat, átalakították és tökéletesítették a termelési technikákat, és 1973. július 27-én elnyerték az ellenőrzött eredetmegjelölés elismerését.

Az 1970–1980-as években újjáéledt a szőlővidék, és gyors ütemben nőtt a termelés, amely 1976 és 1983 között 53 000 hektoliterről 78 000 hektoliterre emelkedett.

Az ellenőrzött eredetmegjelölés nevének „Coteaux du Tricastin"-ről „Grignan-les-Adhémar"-ra történő megváltoztatását, amelyet a termelők régóta szerettek volna, a 2010. november 16-i rendelet tette hivatalossá.

2010-ben a szőlőültetvény 2 600 hektáron terült el, az átlagos termelés 55 000 hektoliter volt, amely mintegy 40 magánpincészet és 12 szövetkezeti pincészet között oszlott meg. Mindhárom színben készítenek a „Grignan-les-Adhémar" ellenőrzött eredetmegjelöléssel ellátott borokat, bár az előállított mennyiségek legnagyobb részét a vörösborok képviselik, amelyek 2008-ban a termelt mennyiség mintegy 75 %-át tették ki.

Az újabb telepítésekkel fokozatosan fejlesztik a száraz fehérborok termelését, amelyek szintén 2008-ban a termelt mennyiség 7 %-át tették ki.

8.2. *Ok-okozati összefüggések*

A Dauphiné és Provence között, a Rhône bal partján létrejött szőlőültetvényen a Drôme Provençale-ra jellemző mediterrán hatások érvényesülnek. Ezen a szőlőültetvényen gyakoriak az érési határon telepített, déli szőlőfajták, amelyek a közepes tengerszint feletti magasságban elhelyezkedő és legnaposabb fekvésű területeket előnyben részesítő termelők által megőrzött helyekhez kapcsolódó sajátos eredetiséget fejeznek ki.

Az ókori világ egyik legrégebbi „borvillája” felfedezésének köszönhetően igazolást nyert, hogy a szőlőültetvény és különösen a borkészítéshez kapcsolódó szakértelem eredete nagyon régre, a rómaiak előtti Gallia idejére nyúlik vissza.

Ezt a szaktudást a történelem során az egykori Tricastini nép által lakott terület egészében átörökítették, és a termelők nemzedékeinek a komoly veszélyek ellenére sikerült fenntartaniuk a szőlőültetvényeket. E veszélyek közül a filoxéra nyomán jöttek létre a termelői szindikátusok, amelyek a minőségi termelés fejlődését lehetővé tevő közös szabályokat írtak elő.

Az ezen együttműködésnek köszönhetően elért eredményeket mutatja, hogy az erről a szőlővidékről származó borokat előbb körülhatárolt termőhelyről származó, eredetmegjelöléssel ellátott, magas minőségű borként, majd „Coteaux du Tricastin” néven ellenőrzött eredetmegjelölésként ismerték el egy olyan időszakban, amikor a kereslet igényei inkább a termelés fokozását, mint az eredethez kapcsolódó minőség melletti döntést indokolták volna.

A borok mindegyike gondosan kiválasztott parcellákról szüretelt szőlőből és több szőlőfajta házasításával készül, amelyeket sovány, gyakran vízáteresztő és meleg talajú parcellákra telepítettek. Ezek a tulajdonságok eredetiséget kölcsönöznek a simulékony, gyümölcsös és mégis testes vörösboroknak, és aromák széles skáláját biztosítják a délies karakterükből fakadóan jellegzetes száraz fehérboroknak; a rozék olyanok, mint a vörösborok: simulékonyak és gyümölcsösek.

Ezek a borok régen megalapozott minőséggel és hírnévvel rendelkeznek, még akkor is, ha az idők folyamán az identitásuk az egy adott település vagy egy régió nevét előtérbe helyező, töredékes nevek szerint változott.

Így 2010-ben, bár a termelők már évekkel korábban kifejezték ez iránti óhajukat, az ellenőrzött eredetmegjelölés nevét „Grignan-les-Adhémar”-ra változtatták, minek köszönhetően újra Grignan település került a terület földrajzi középpontja és a borok közötti kapcsolat középpontjába, amelynek története az „Adhémar de Grignan” családhoz kötődik. François de Castellane Adhémar, Grignan grófja, aki a XVII. században Provence kormányzója, 1669-től pedig Madame de Sévigné lányának férje volt, sokat tett azért, hogy családja neve és Grignan község neve elválaszthatatlanul összefonódjon.

Faujas de Saint-Fonds 1781-ben írt „Histoire naturelle de la province de Dauphiné” (Dauphiné tartomány természetrajza) című művében említést tesz a „vins de Donzère” (Donzère borai) néven ismert, a névadó községben termelt híres borokról: „a leghíresebb körzetek Roussettes, Suel, Figerasse és Javalin, amelyek egy körülbelül fél mérföldnyi kiterjedésű területen, különböző domboldalakon fekszenek olyan talajon, amelyben rengeteg a kő és a hordalékkavics”. Lejjebb a következőket írta: „A Grès-síkság [...] szintén jó borokat ad, akárcsak Opplilias, Borillon és Lerminas körzete, amelyek borát grès-i borral kell keverni”. Még lejjebb megtudjuk, hogy ezeket a borokat már a földrajzi területen kívül, sőt olykor jóval azon túl is elismerik és nagyra értékelik: „A donzère-i borokat Párizsba, Lyonba, Grenoble-ba, Velay-be és Vivarais-be exportálják; nem kell félteni őket a tengeri úttól, hiszen Konstantinápolyba is küldtek már belőlük, ami nagyon jól sikerült”. Ugyanebben a műben a szerző úgy véli, hogy az akkoriban telepített szőlőfajták (clairette, picardan, rosani) „ízletes fehérbort adnak”.

Egy, az Allanban található Château-Bizard szőlőbirtokról szóló 1896-os feljegyzés szerint az Allan, Roussas és La Garde-Adhémar községekből származó borok egyenrangúak a „Côte du Rhône” többi borával. Allan község borai Jullien „Topographie des vignobles français” (A francia borvidékek topográfiája) című 1822-es művében is szerepelnek. A szerző közvetlenül az „Ermitage” és a „Côte-Rôtie” mögé sorolja be őket. G. Foex szőlőművelésről szóló 1895-ös értekezésének 811. oldalán a szerző megemlíti az allani szőlőültetvényt, és párhuzamot von az onnan származó bor és a „Châteauneuf-du-Pape” bor között.

Grignan település, az ellenőrzött eredetmegjelölés földrajzi középpontja, amelyről nagyon gyakran tesznek említést e szőlővidék történetében, a termelők által a minőség érdekében tett erőfeszítéseknek köszönhetően nyerte vissza borászati hírnevét. Ezt fejezi ki a községben tartott számos rendezvény és a Maison des vins de „Grignan-les-Adhémar” borház létrehozása is.

9. **További alapvető feltételek (csomagolás, címkézés, egyéb követelmények)**

*A földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület*

Jogi keret:

Nemzeti jogszabályok

A további feltétel típusa:

A körülhatárolt földrajzi területen belüli előállításra vonatkozó eltérés

A feltétel leírása:

A borok erjesztése és készítése tekintetében biztosított eltérés kapcsán meghatározott, a földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület a 2023. évi hivatalos földrajzi kódjegyzék alapján a következő települések területét foglalja magában:

– Ardèche megye: Alba-la-Romaine, Aubignas, Bidon, Bourg-Saint-Andéol, Gras, Larnas, Ruoms, Saint-Just-d'Ardèche, Saint-Marcel-d'Ardèche, Saint-Martin-d'Ardèche, Saint-Montan, Saint-Remèze, Saint-Thomé, Le Teil, Valvignières, Viviers.

– Drôme megye: Aleyrac, Arpavon, Aubres, La Bégude-de-Mazenc, Bouchet, Châteauneuf-de-Bordette, Condorcet, Curnier, Dieulefit, Espeluche, Eyroles, Eyzahut, Mirabel-aux-Baronnies, Montaulieu, Montboucher-sur-Jabron, Montbrison-sur-Lez, Montélimar, Montjoux, Montjoyer, Nyons, Le Pègue, Piégon, Pierrelatte, Les Pilles, Le Poët-Laval, Pont-de-Barret, Portes-en-Valdaine, Puygiron, Rochebaudin, Rochefort-en-Valdaine, Rochegude, Rousset-les-Vignes, Saint-Ferréol-Trente-Pas, Saint-Gervais-sur-Roubion, Sainte-Jalle, Saint-Maurice-sur-Eygues, Saint-Pantaléon-les-Vignes, Salettes, Souspierre, Suze-la-Rousse, Taulignan, Teyssières, La Touche, Tulette, Valouse, Venterol, Vesc, Vinsobres.

– Gard megye: Pont-Saint-Esprit, Saint-Paulet-de-Caisson.

– Vaucluse megye: Bollène, Buisson, Cairanne, Entrechaux, Faucon, Gigondas, Grillon, Lagarde-Paréol, Lamotte-du-Rhône, Lapalud, Mondragon, Mornas, Puyméras, Rasteau, Richerenches, Roaix, Sablet, Saint-Marcellin-lès-Vaison, Saint-Romain-en-Viennois, Saint-Roman-de-Malegarde, Sainte-Cécile-les-Vignes, Séguret, Travaillan, Vacqueyras, Vaison-la-Romaine, Valréas, Villedieu, Violès, Visan.

*Címkézés*

Jogi keret:

Nemzeti jogszabályok

A további feltétel típusa:

A címkézésre vonatkozó kiegészítő rendelkezések

A feltétel leírása:

Az ellenőrzött eredetmegjelöléssel ellátott borok címkéjén a „Vignobles de la Vallée du Rhône" nagyobb földrajzi egység is megadható a különböző érintett érdekvédelmi és irányító szervezetek által aláírt egyezményben meghatározott feltételek szerint.

**A termékleíráshoz vezető link**

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-f57bb70c-e0a8-44c0-bc75-3aeca81c658d